

Tárgy: igényérvényesítés jogellenes módja

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2024. F. 263/22.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a [...] volt budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a **2025. június hó 16.** napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson, zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont volt ügyvéd

2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

400.000 Ft, azaz (négy százezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja.

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont volt ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s :

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Az eljárás alá vont volt ügyvéd ellen 2024. július 10. napján [...] ügyvéd tett bejelentést, kifogásolva az eljárás alá vont volt ügyvéd ügyvédi tevékenységével összefüggésben elkövetett kötelességszegését.

A bejelentés alapján az előzetes vizsgálatot a vezető fegyelmi biztos elrendelte. Az eljárás alá vont volt ügyvéd az ügyre vonatkozó álláspontját tartalmazó nyilatkozatát előterjesztette.

A fegyelmi biztos a vizsgálati eljárás eredményeként készült fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában az eljárás alá vont volt ügyvéd terhére róttá, hogy a határozatban írt magatartásával megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdésének, a 85. § (1) bekezdés d) pontjának, valamint az Ügyvédi Etikai Szabályzat 13.4. pontjának rendelkezését, amellyel az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács elnöke 2024. november 20. napján gondoskodott az ügyben tárgyalás kitűzéséről, és a Fegyelmi Tanács több tárgyalást tartott.

A tényállás:

Az eljárás alá vont volt ügyvéd kapott megbízást az M. Kft-nek, a T. Kft-vel szemben fennálló követelése érvényesítésére irányuló eljárásban történő képviselésére, mint a [...] és Társai Ügyvédi Iroda tagja. Az M. Kft. képviselésében egy fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem került benyújtásra a T. Kft-vel szemben, mely eljárásban a jogosultat az eljárás alá vont volt ügyvéd képviselte. A [...] és Társai Ügyvédi Iroda 2024. március 7. napján alakult át egyszemélyes ügyvédi irodává, így 2024. március 8. napjától a Dr. [...] Ügyvédi Iroda a korábbi [...] és Társai Ügyvédi Iroda jogutódja.

A Dr. [...] Ügyvédi Iroda 2024. április 23. napjától felszámolás alatt áll.

2024. május 22. napján, az ügyvédi iroda részére kijelölt felszámoló székhelyén sor került egy egyeztetésre, mely egyeztetésen kifejezetten elhangzott, hogy a felszámolás alatt lévő ügyvédi iroda tevékenységének folytatásához, új megbízások vállalásához a felszámoló nem járul hozzá, a folyamatban lévő megbízásokat az irodagondnok közreműködésével mihamarabb meg kell szüntetni, ennek menetrendjét az irodagondnokkal mihamarabb ki kell alakítani.

A felszámoló ezen nyilatkozatát a felszámolási eljárás nyitójegyzőkönyve írásban is rögzítette, melyet az egyeztetésen jelenlévő eljárás alá vont volt ügyvéd aláírásával tudomásul vett.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd 2024. június 11. napján az M. Kft. képviselőjében eljárva, levéllel fordult a T. Kft.-hez, melyben felszólította a címzettet, hogy az M. Kft. irányában fennálló számlatartozása mielőbbi rendezése érdekében vegye fel vele a kapcsolatot, a jogvita lehetőség szerinti egyezséggel történő rendezése érdekében, melynek elmaradása esetére a peres eljárás megindítását helyezte kilátásba. Az eljárás alá vont volt ügyvéd levelének aláírása során a [...] és Társai Ügyvédi Iroda bélyegzőjét használta, mely iroda ebben az időpontban, ez alatt a név alatt már nem működött.

Az M. Kft. képviselőjében eljáró eljárás alá vont volt ügyvéd és a T. Kft. képviselőjében eljáró bejelentő, az eljárás alá vont volt ügyvéd irodájában 2024. június 19. napján a peres eljárást elkerülendő békés megállapodás érdekében egyeztetést tartottak.

Az eljárás alá vont volt ügyvéd a folyamatban lévő megbízás állásáról, az annak teljesítése érdekében tett lépésekről sem a felszámolás alatt lévő ügyvédi iroda irodagondnokát, sem a felszámolót nem tájékoztatta, velük a megbízás teljesítése, megszüntetése kapcsán nem működött együtt.

Az egyeztetés rövid idő alatt lezárult, mert az eljárás alá vont volt ügyvéd a megbeszélés során ügyvédhez méltatlan, elfogadhatatlan hangnemben és hanghordozással adott nyomatékot véleményének.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont volt ügyvéd a vizsgálati eljárásban a felelősségét vitatta, érdemi nyilatkozatot tett és kérte az eljárás megszüntetését. Beadványában arra hivatkozott, hogy azon magatartás, hogy a saját irodájából elküld egy rosszul felkészített és a szerepét messze túlértelmező ellenérdekű ügyfelet, objektíve nem lehet alkalmas arra, hogy az ügyvédségbe vetett közbizalmat megingassa. Hivatkozott továbbá arra is, hogy ügyvállalásai nem tekinthetők semmisnek. Beadványában bizonyítási indítványt terjesztett elő, továbbá hivatkozott az etikai szabályzat 13.4. és 13.6. pontjára, mely szerint az ügyvédek az egymás közötti vitákat kötelesek először egymással a kölcsönös tisztelet alapján megkísérelni rendezni. A fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont volt ügyvéd fegyelmi felelősségét nem ismerte el. A konkrét esetet beazonosítani nem tudta, annak részleteire már nem emlékezett. Hivatkozott arra, hogy a felszámolási eljárás alatt is eljáró ügyvédi iroda ügyfelei érdekében, mivel úgy ítélte meg, hogy ez a felszámolás alatt is kötelezettsége. A bejelentő meghallgatását, és ennek során az ügyben érintett ügyfelek megjelölését követően az eljárás alá vont volt ügyvéd beazonosította a konkrét ügyet, visszaemlékezett arra, hogy az egy jogerőre emelkedett fizetési meghagyás és az azt követően indult végrehajtási eljárás kapcsán tartott egyeztetés volt. Álláspontja szerint minősíthetetlen hangvételt nem használt a tárgyalás során, az normális, civilizált keretek között zajlott. Akként nyilatkozott, hogy a felszámolási eljárás során is kötelezettsége az ügyfelek ellátása, a felszámoló leveleiben is az áll, hogy neki ki kell alakítania egy ütemtervet, melynek mentén megszüntetésre kerülnek az ügyek.

Elmondta, hogy folyamatos kapcsolatban volt az irodagondnokkal, az ellenőrzésen is részt vett, számtalan e-mail váltás is volt ebben a körben. Akként nyilatkozott, hogy álláspontja szerint nincs szükség az irodagondnok hozzájárulására a tevékenysége folytatásához.

A bejelentő bejelentésében előadta, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd irodájában tartott egyeztetésen az eljárás alá vont volt ügyvéd öt perc beszélgetést követően minősíthetetlen hangnemben és hanghordozással, magából kikelve, ordibálva próbált meg nyomatékot adni véleményének, mely magatartását elfogadhatatlannak tartja. Sérelmezte, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd kijelentette, hogy az egész egyeztetést rögzítette, mellyel kapcsolatban jelezte részére, hogy semmilyen hangfelvétel készítéséhez nem járul hozzá.

Észrevételezte továbbá, hogy a rendelkezésére álló ügyvédi meghatalmazáson a [...] és Társai Ügyvédi Iroda szerepel meghatalmazottként, ugyanakkor ilyen ügyvédi iroda a közhiteles nyilvántartásban nem szerepel. A bélyegzőn látható cím az 1. emelet 3. ajtóra szól, az egyeztetésre azonban a 2. emeleten került sor. Furcsának találta az egyeztetést követően azt is, hogy a [...] és Társai Ügyvédi Irodát sem az aktív, sem az inaktív státuszú ügyvédi irodák közhiteles nyilvántartásában nem találta meg és a NAV adóalanyokra történő keresése is csak a dr. [...] Ügyvédi Irodára, egy felszámolási eljárás alatt lévő jogi személyre adott találatot. Álláspontja szerint ez felvetette annak gyanúját, hogy az eljárás alá vont volt ügyvédnek adott ügyvédi megbízás érvénytelen, azaz nem jött létre, hiszen egy nem létező ügyvédi iroda megbízást vállalni nem tud. A fegyelmi tárgyaláson előadta, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéddel írásban kezdődött az egyeztetés, ezt követően került sor a személyes találkozóra. A konkrét ügyben 2024. február 23. napján kelt a meghatalmazása az eljárás alá vont volt ügyvédnek, ami a leveléhez csatolásra került, továbbá emlékei szerint április hónapban került kibocsátásra az ügyben a fizetési meghagyás, melyben az eljárás alá vont volt ügyvéd képviselőként járt el, a jogosult oldalán. Elmondta, hogy az egyeztetésen négyen vettek részt, ő, az eljárás alá vont volt ügyvéd, dr. XY ügyvéd, valamint egy férfi, akit ő ügyvédjelöltnek gondolt akkor. Az egyeztetés során azt tapasztalták, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd nem igazán volt tisztában az üggyel, melyet szóvá is tettek, ekkor kezdődött egy nagyon kellemetlen arrogáns szóbeli adok-kapok közöttük. Az megmaradt benne, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd artikulálatlanul összevissza ordibált vele és a kollégájával is, üvöltött, mint a sakál és megjegyezte azt is, hogy rögzíti a beszélgetést. Ekkor felálltak az asztaltól és eljöttek az irodából. Miután eljöttek, próbáltak utánanézni az ügyvédi irodának, ahol voltak, és ekkor tapasztalták mindazt, amit a bejelentésében leírt. Bejelentő előadta azt is, hogy a fegyelmi eljárás kezdeményezését megelőzően nem próbált meg egyeztetni az eljárás alá vont volt ügyvéddel, nem látta annak értelmét, kerülte a vele való interakciót, nem is tudott volna neki mit mondani, legfeljebb azt megkérdezni, miért kezdett el vele ordibálni. Álláspontja szerint az eljárás alá vont volt ügyvédnek kellene tőle elnézést kérnie.

Tanúként hallgatta meg a fegyelmi tanács D.D-t, az egyeztetésen negyedikként részt vevő személyt. Arra tudott visszaemlékezni, hogy az egy feszült hangulatú megbeszélés volt, de ez az ügy specifikumából adódott. Olyat nem tapasztalt, hogy bárki a megengedhető kereteken túllépett volna a hangnem tekintetében. Nem emlékezett olyanra sem, hogy hangfelvétel készült volna a megbeszélésről, azt állította, hogy ez nem volt gyakorlat részükről, de a telefon mindenkinek ott volt a zsebében. Arra emlékezett, hogy a megbeszélés megoldásra nem vezetett, az nem vitás, hogy a hangulat feszült volt, az álláspontok kölcsönös kifejtésre kerültek, de nem közeledtek egymás irányába, ezért az nem volt egy sikeres egyeztetés. Arra már nem emlékezett, hogy milyen módon ért véget a tárgyalás, csak arra, hogy a hangulat mindvégig feszült volt.

Tanúként hallgatta meg a fegyelmi tanács dr. XY ügyvédet is, aki elmondta, hogy szintén részt vett az eljárás tárgyát képező találkozón, a bejelentővel egy oldalon. Elmondta, hogy rajtuk kívül az eljárás alá vont volt ügyvéd volt még jelen, és neki egy kollégája. Úgy emlékezett vissza, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd folyamatosan emelte a hangját, behergelte magát üvöltő helyzetbe, ami azért nem egy megszokott viselkedés.

Megdöbbenetette továbbá, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd közölte velük, hogy az irodában lévő növényben hangfelvevő van és, hogy az egész beszélgetést felveszi. Ez nem csak etikátlan ugyanis, hanem bűncselekmény is, melyen eléggé fennakadt és kérte, hogy a hangfelvételen az is legyen rajta, hogy a rögzítéshez nem járulnak hozzá. Elmondta, hogy a megbeszélés során volt egy pont, amikor eljárás alá vont volt ügyvéd ki akarta őket tessékeltetni ebben a felfokozott állapotban, de aztán erre nem került sor, sikerült a kedélyeket lecsillapítani és tudtak egy rövid ideig érdemben beszélni.

A fegyelmi tanácsnak okirati bizonyítékként rendelkezésre állt az ügyvédi meghatalmazás, melyet az eljárás alá vont volt ügyvéd az M. Kft-től kapott, a [...] és Társai Ügyvédi Iroda meghatalmazott képviselőként eljárva, továbbá a közjegyző által kibocsátott fizetési meghagyás, mely eljárásban a kérelmet a [...] és Társai Ügyvédi Iroda képviselőként az eljárás alá vont volt ügyvéd terjesztett elő. Rendelkezésre állt továbbá az eljárás alá vont volt ügyvéd által az M. Kft. képviselőként a T. Kft. részére írt ügyvédi levél. Megkereste a fegyelmi tanács a dr. [...] Ügyvédi Iroda irodagondnokát.

Az irodagondnok a megkeresésre adott válaszában azt a tájékoztatást adta, hogy a dr. [...] Ügyvédi Iroda az irodagondnokság tartama alatt nem kért és nem kapott tőle engedélyt a folyamatban lévő megbízásai ügyében való eljárásra. Az irodagondnokság időtartama alatt a kijelölt felszámoló székhelyén sor került egy egyeztetésre, mely egyeztetésen kifejezetten elhangzott, hogy a felszámoló a felszámolás alatt lévő ügyvédi iroda tevékenységének folytatásához, új megbízások vállalásához nem járul hozzá, a folyamatban lévő megbízásokat az irodagondnok közreműködésével meg kell szüntetni. Erről az egyeztetésről jegyzőkönyv készült, mely a hivatkozott tájékoztatást szó szerint tartalmazza, a jegyzőkönyvet az eljárás alá vont volt ügyvéd aláírta. Az általa hivatkozott jegyzőkönyvet az irodagondnok becsatolta.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a végindítványában a tényállást a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban rögzített tényállással egyezően kérte megállapítani azzal kiegészítve, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd 2024. február 23-án kapott megbízást az M. Kft. képviselőjére, mint a [...] és Társai Ügyvédi Iroda tagja. Az iroda 2024. március 7. napján alakult át Dr. [...] Ügyvédi Irodára és ezen a napon került sor a fizetési meghagyás benyújtására. A Dr. [...] Ügyvédi Iroda 2024. április 23-tól felszámolás alá került, a felszámoló 2024. május 22-én közölte a felszámolási eljárás nyitó jegyzőkönyvében, hogy az ügyvédi iroda tevékenységének folytatásához, új megbízások vállalásához nem járul hozzá, a folyamatban lévő megbízásokat pedig az irodagondnok közreműködésével mielőbb meg kell szüntetni. Ennek ellenére az eljárás alá vont volt ügyvéd a [...] és Társai Ügyvédi Iroda nevében 2024. június 11-én levéllel fordult az M. Kft. képviselőjéhez, a bejelentő által képviselt társasághoz, majd június 19-én a felszámoló hozzájárulása és az ügygondnokkal való egyeztetés nélkül folytatott megbeszélést. Egyebekben a tényállást fenntartotta, bizonyítékként kérte figyelembe venni a tanúk vallomásait, az eljárás alá vont volt ügyvéd védekezését, nyilatkozatait, a tárgyalásról készült jegyzőkönyveket, kiemelve, hogy az eljárás alá vont volt ügyvédnek a terhére rótt cselekménnyel összefüggésben az volt a meglátása, hogy: „...az a magatartás, hogy az irodámból elküldök egy felkészületlen, ... ügyvédet, objektív nem lehet alkalmas arra, hogy az ügyvédségbe vetett közbizalmat megingassa.” Mindezek és a lefolytatott bizonyítás alapján az eljárás alá vont volt ügyvéd a fegyelmi biztos álláspontja szerint 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért kérte, hogy a Fegyelmi Tanács pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtja, a büntetés középértékének figyelembevételével. Súlyosító körülményként az eljárás alá vont volt ügyvéd fegyelmi előéletére hivatkozott.

Eljárás alá vont volt ügyvéd az ügyben tartott utolsó tárgyaláson nem vett részt, záró felszólalást nem terjesztett elő.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi tanács a fegyelmi biztos által előterjesztett **indítványt megalapozottnak találta.**

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 1 § (1) bekezdése alapján az ügyvédi hivatás – jogi szakértelemmel, törvényes eszközökkel és módon, a közhatalmi szervektől függetlenül – az ügyfél jogai és jogos érdekei érvényesítésének, kötelezettségei teljesítésének elősegítésére, az ellenérdekű felek közötti jogvita – lehetőség szerinti – megegyezéssel történő lezárására irányuló tevékenység.

Az Üttv. 1. § (3) bekezdése rögzíti, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

Az Üttv. 85. § (1) bekezdés d) pontja szerint a területi kamara irodagondnokot jelöl ki az ügyvédi kamarai nyilvántartásba irodagondnoki tevékenység folytatására jogosultként bejegyzett ügyvédek közül a felszámolási eljárás alatt álló ügyvédi iroda részére.

A (2) bekezdés a) pontja szerint az irodagondnok ellátja – az (1) bekezdés c) és d) pontja szerinti esetekben az irodavezetővel együttműködve – az ügyvéd, európai közösségi jogász, ügyvédi iroda **ügyeiben a halaszthatatlan jogi cselekményeket**, rendelkezési jogot nyer a letéti számla és az ügyvéd, európai közösségi jogász által az ügyfelektől átvett vagyontárgyak, valamint – a csőd- és felszámolási eljárások kivételével – az ügyvédi iroda fizetési számlái felett, megkísérli a kikötött, de még ki nem fizetett ügyvédi díjak beszedését, és jogosult az ügyvéd, ügyvédi iroda irataiba betekinteni.

Az Üttv. 98. § (1) bekezdése értelmében a csődeljárás és a felszámolási eljárás alatt az ügyvédi iroda nevét a „cs.a.”, illetve az „f.a.” toldattal kell használni.

Az (5) bekezdés szerint a felszámolási eljárás elrendelését követően az ügyvédi iroda vezetője a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 31. § szerinti kötelezettségeit azzal az eltéréssel teljesíti, hogy a (3) bekezdés szerinti vagyont, az azzal összefüggő okiratokat, bizonylatokat, valamint az ügyvédi titkot tartalmazó iratokat az irodagondnoknak köteles átadni.

A (6) bekezdés kimondja, hogy az ügyvédi iroda vezetője **a felszámolóbiztossal és az irodagondnokkal együttműködni köteles** annak érdekében, hogy a még folyamatban lévő megbízási jogviszonyokból eredő követeléseit beszedésre kerülhessenek.

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Csőd tv.) 34. § (1) bekezdése szerint a felszámolás kezdő időpontjában megszűnnek a tulajdonosnak a gazdálkodó szervezettel kapcsolatos külön jogszabályokban meghatározott jogai. A (2) bekezdés értelmében a felszámolás kezdő időpontjától a gazdálkodó szervezet vagyonával kapcsolatos jognyilatkozatot csak a felszámoló tehet. A felszámolás kezdő időpontjától az adós cég nevét a „felszámolás alatt” („f. a.”) toldattal kiegészítve kell használni. A felszámolónak haladéktalanul be kell jelentenie az adós számláit vezető pénzforgalmi szolgáltatóknak a kijelölését tartalmazó jogerős végzést, és hitelt érdemlő módon igazolt aláírását.

Az ÜESZ 13. 4. pontja szerint az ügyvédi tevékenység gyakorlói egymással szemben fokozott igényességgel teljesítik kötelezettségeiket, jó kollegiális kapcsolatot tartanak fenn, ennek körében munkájukat a kölcsönös bizalmon alapuló udvariasság normái szerint végzik.

A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat az eljárás alá vont volt ügyvéd terhére róttá, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd azzal a magatartásával, hogy az irodájában tartott egyeztetésen ügyvédhez nem méltó hangnemet alkalmazott a bejelentővel, mint kollégájával szemben, megsértette az ÜESZ 13.4. pontjának rendelkezését, továbbá, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd azzal a magatartásával, hogy az ügyvédi irodájával szemben megindult felszámolási eljárás hatálya alatt arra vonatkozó felhatalmazás nélkül az ügyvédi iroda részére adott megbízások képviselőjét ellátta, az Üttv. és a Cstv. szabályait sértette meg.

A fegyelmi tanács a tényállást a bizonyítékok egybevetésével, elsősorban a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok és a meghallgatott tanúk nyilatkozata alapján állapította meg.

A fegyelmi tanács az egymásnak részben ellentmondó tanúvallomások közül az eljárás alá vont volt ügyvéd vitatásával szemben, és D.D. tanú vallomásával szemben, az eljárás alá vont volt ügyvéd irodájában tartott egyeztetésen törtétekkel összefüggésben a bejelentő, és dr. XY ügyvéd vallomásában foglaltakat fogadta el, a megállapított tényállás alapjául.

A fegyelmi tanács a vallomások értékelése során mérlegelte, hogy mivel a fegyelmi eljárás kezdeményezésére pusztán az ügyvédi megbízás hiánya és a felhatalmazás nélküli eljárás kifogásolása elegendő lett volna, a bejelentőnek semmilyen érdeke nem fűződött ahhoz, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéddel szemben az egyeztetésen törtétekkel összefüggésben fegyelmi eljárást kezdeményezzen, ettől ugyanis sem megbízója érdeke, sem saját helyzete tekintetében semmilyen előnyre nem számíthatott.

Ezen túlmenően mind a bejelentő, mind a tanú a nyilatkozatait a törvényes figyelmeztetések ismeretében tette meg, maguk is praktizáló ügyvédek, így azok következményeivel tisztában kellett legyenek, ezek ismeretében is mindvégig fenntartották következetes és egybehangzó vallomásaikat.

Ezzel szemben az eljárás alá vont volt ügyvéd eleinte pusztán tagadása, majd azon nyilatkozata, miszerint semmi olyan nem történt az egyeztetés során, amely kirívónak lett volna tekinthető, nem volt elegendő a fegyelmi tanács számára annak megállapításához, hogy a kollegialitás megengedhető kereteit az eljárás alá vont volt ügyvéd nem lépte át. Ebből a szempontból nyilvánvalóan nem az eljárás alá vont volt ügyvéd önmagával szemben felállított belső mércéje az irányadó, hiszen két ügyvéd egybehangzó véleménye is az volt az egyeztetésen tanúsított magatartásával összefüggésben, hogy az túlment az európai kultúrkörökben elfogadható határon.

Ezen a megítélésen az sem változtatott, hogy D.D. tanú – aki saját bevallása szerint is homályosan emlékezett vissza ez eltelt idő fényében a történetekre – nem tudott felidézni olyan körülményt, amely álláspontja szerint kirívónak lett volna tekinthető, ugyanakkor arra ő is emlékezett, hogy mindvégig kimondottan feszült hangulatú volt az egyeztetés. Az etikai szabályzat az egymással szembeni *fokozott igényességet* írja elő, melybe nem fér bele olyan magatartás tanúsítása, mely egyöntetűen az egyeztetésen résztvevő ellenérdekű felek jogi képviselőinek megrökönyödését, megbotránkozását váltja ki, és akár a tárgyalások hangnemet, akár a kollegák felkészültségét illetően nélkülözi a kollegialitás alapvető szabályait. Mindezekre tekintettel a fegyelmi tanács egytértett a fegyelmi biztossal abban, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd azzal a magatartásával, hogy az irodájában tartott egyeztetésen ügyvédhez nem méltó hangnemet alkalmazott a bejelentővel, mint kollégájával szemben, megsértette az ÜESZ fenti rendelkezését.

Szintén megalapozottnak találta a fegyelmi tanács a fegyelmi biztos azon álláspontját, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd azzal a magatartásával, hogy az ügyvédi irodájával szemben megindult felszámolási eljárás hatálya alatt, arra vonatkozó felhatalmazás nélkül, az ügyvédi iroda részére adott megbízások képviselőjét ellátta, azonban e körben sem az irodagondnokkal, sem a felszámolóval nem működött együtt, megsértette az Üttv. és a Cstv. fentiekben ismertetett szabályait.

E körben a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban írtaktól részben eltérően foglalt állást a fegyelmi tanács, az alábbiak szerint.

A fegyelmi biztos által álláspontja alátámasztásául hivatkozott, 1/2016.(III.21.) MÜK Elnökségi szakmai álláspont, az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv. (Üt.) rendelkezéseit vette alapul, és figyelemmel arra, hogy a jelen ügy elbírálása során irányadó tényállás megvalósulásakor az Üt. már nem volt hatályban, az Üttv. rendelkezései pedig e körben az Üt. rendelkezéseitől eltérnek, így a fegyelmi tanács az állásfoglalást teljes egészében a jelen ügyben nem tekintette irányadónak. Az Üt. 76. § (7g) bekezdése tartalmazta ugyanis azt az előírást, hogy az iroda vezetője a felszámolóbiztossal és az irodagondnokkal együttműködni köteles annak érdekében, hogy a még folyamatban levő megbízási jogviszonyokból eredő követelése – *a megbízási jogviszonyok megszüntetése mellett* – beszédre kerülhessenek. A megbízási jogviszonyok megszüntetésére vonatkozó kitélet a hatályos Üttv. rendelkezése nem tartalmazza.

Az kétségtelen tényként volt megállapítható, hogy a jelen eljárás tárgyát képező megbízást az eljárás alá vont volt ügyvéd még a felszámolási eljárás elrendelését megelőzően vállalta, tehát 2024. júniusban nem egy új megbízást fogadott el, hanem egy már meglévő megbízás keretei között járt el. Az Üttv. 98. § (6) bekezdése, és a 85. § (2) bekezdés a) pontja szerint azonban a felszámolás alatt lévő ügyvédi iroda vezetőjeként az eljárás alá vont volt ügyvédnek az iroda megbízásai tekintetében a felszámolóbiztossal és az irodagondnokkal együttműködve lett volna kötelessége eljárni, őket tájékoztatnia kellett volna, a halaszthatatlan jogi cselekményeket pedig az irodagondnoknak kellett volna elvégeznie, ezekről az irodagondnokot kellett volna eljárás alá vont volt ügyvédnek tájékoztatnia. A 2024. május 22. napján, a dr. [...] Ügyvédi Iroda „f.a.” részére kijelölt felszámoló székhelyén tartott egyeztetésen a felszámolás alatt lévő ügyvédi iroda tevékenységének folytatásához, új megbízások vállalásához nem járult hozzá. A felek rögzítették, hogy a folyamatban lévő megbízásokat az irodagondnok közreműködésével mihamarabb meg kell szüntetni, ennek menetrendjét az irodagondnokkal mihamarabb ki kell alakítani.

A felszámoló ezen nyilatkozatát a felszámolási eljárás nyitójegyzőkönyve írásban is tartalmazza, melyet az egyeztetésen jelenlévő eljárás alá vont volt ügyvéd aláírásával tudomásul vett. Az eljárás alá vont volt ügyvéd a folyamatban lévő megbízás állásáról, az annak teljesítése érdekében tett lépésekről sem a felszámolás alatt lévő ügyvédi iroda irodagondnokát, sem a felszámolót nem tájékoztatta, velük a megbízás teljesítése, megszüntetése kapcsán nem működött együtt, ezzel megszegte az Üttv. 85. § (2) bekezdés a) 98. § (6) valamint a Csőd tv. 34. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat.

Fentiek alapján a fegyelmi tanács arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás alá vont volt ügyvéd magatartásával megsértette az Üttv. 1. § (1) és (3) bekezdésének, a 85. § (2) bekezdés a) pontjának, 98. § (6) bekezdésének, valamint a Csőd tv. 34. § (1) és (2) bekezdésének és az Ügyvédi Etikai Szabályzat 13.4. pontjának rendelkezését, amellyel az eljárás alá vont volt ügyvéd felelősségét a fegyelmi tanács – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – 2 rendbeli fegyelmi vétség szándékos elkövetésében találta megalapozottnak, mivel a hivatásrendi szabályokkal tisztában kellett legyen, de ennek ellenére magatartása következményeibe belenyugodva cselekedett. A cselekmény rendbeliségét a fegyelmi tanács a szabályszegést megvalósító magatartások számához igazodóan állapította meg.

__

A joghátrány alkalmazása körében a fegyelmi tanács súlyosító körülményként értékelte az eljárás alá vont volt ügyvéd fegyelmi előéletét, valamint az eljárás alá vont volt ügyvéd által megvalósított szabályszegések számát. A fentiekre és az ügy összes körülményeire, és az ügy tárgyi súlyára tekintettel a fegyelmi tanács – a fegyelmi biztos indítványával egyezően – az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság büntetés kiszabását találta indokoltnak, melynek mértékét a rendelkező rész szerint állapította meg.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi büntetést az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a fegyelmi vétség súlyára, az elkövetésre irányuló szándék fokának megfelelően, mérlegelési jogkörében szabta ki. A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kiszabott fegyelmi büntetés szükséges, de egyben elégséges is a büntetési célok eléréséhez, hogy az eljárás alá vont volt ügyvédet szembesítse az elkövetett normaszegésekkel.

Miután az eljárás alá vont volt ügyvéd felelőssége megállapításra került, a fegyelmi tanács az Üttv. 142. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárás alá vont volt ügyvédet az eddigi eljárással felmerült átalányköltség viselésére.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. szeptember 11. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2024. F. 263.)